

โปรแกรมทะเบียน ผู้ป่วยธาลัสซีเมีย

นายพรรคิน อุซาวิจิตร เป็นผู้ป่วยเบต้าธาลัสซีเมียฮีโมโกลบินอี ซึ่งปัจจุบันอายุ 22 ปี ภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอเสนา จังหวัดอยุธยา พรรคิน อุซาวิจิตร ได้เขียนโปรแกรมทะเบียนผู้ป่วยธาลัสซีเมียสำหรับใช้ในคลินิกโรคธาลัสซีเมีย บทความต่อไปนี้เป็นบทสัมภาษณ์ระหว่าง นพ.กิตติ ต่อจรัส และนายพรรคิน อุซาวิจิตร เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2549 เพื่อทราบรายละเอียดของความเป็นมาของการเขียนโปรแกรม

ภาพ นายพรรคิน (ซ้าย) และครอบครัว

นพ.กิตติ ลัวส์ดีศรีวันนี่จะขอสัมภาษณ์ พรรคิน อุซาวิจิตร ในรายละเอียดของการเขียนโปรแกรม

พรรคิน ลัวส์ดีศรีวัน

นพ.กิตติ พรรคิน เป็นโรคธาลัสซีเมียเมื่ออายุเท่าไร

พรรคิน เมื่ออายุ 4 ปี

นพ.กิตติ คุณหมอวินิจฉัยว่าเป็นโรคธาลัสซีเมียที่ไหน

พรรคิน ผมเกิดที่โรงพยาบาลหัวเฉียวและก็รักษาที่โรงพยาบาลหัวเฉียวมาตลอดเพราะทางโรงพยาบาลบอกว่าผมเป็นแคพาหะและก็รักษาที่โรงพยาบาลหัวเฉียวต่อมาเรื่อยๆ สรุปว่าผมไม่เคยดีขึ้นจึงย้ายมารักษาที่ โรงพยาบาลพญาไท 2 เจอ คุณหมอแพรวพรรณ แล้วคุณหมอก็ถามว่าให้เลือดครั้งสุดท้ายเมื่อไหร่ ผมก็บอกว่าไม่เคยให้เลือดเลย คุณหมอก็เลยบอกให้ย้ายมาให้เลือดและให้ยาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

นพ.กิตติ เริ่มให้เลือดครั้งแรกเมื่อตอนอายุเท่าไรครับ

พรรคิน ผมเริ่มให้เลือดเมื่อตอนอายุ 4 ปี 6 เดือน

นพ.กิตติ ให้เลือดเริ่มให้ทุกเดือนเลยหรือเปล่า

พรรคิน ตอนแรกก็เริ่มให้ทุกเดือนครับ ต่อมาก็มาให้ 6 สัปดาห์ครั้ง

นพ.กิตติ เริ่มให้ยาขับเหล็กเมื่อตอนอายุเท่าไร

พรรคิน เริ่มให้ยาขับเหล็กเมื่อตอนอายุ 7 ปี

นพ.กิตติ แสดงว่าให้เลือดมา 3 ปี ถึงจะให้ยาขับเหล็กขอทราบประวัติการศึกษาว่าเริ่มศึกษาชั้น ประถมที่โรงเรียนอะไร

พรรคิน คุณแม่เป็นครูสอนอยู่ชั้นประถมอยู่ที่โรงเรียนวัดกลางคลองวัฒนามรามอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขณะนั้นจะต้องให้ยาขับเหล็ก ก็เลยเรียนชั้นประถมอยู่ที่โรงเรียนที่คุณแม่สอนคือ โรงเรียนวัดกลางคลองวัฒนามรามศึกษาอยู่ชั้น ป.1-ป.6 ต่อมาก็ย้ายมาศึกษาต่อที่โรงเรียนเสนา"เสนาประสิทธิ์" ตั้งแต่ ม.1 - ม.6 พอจบ ม.6 ก็เข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา คณะวิทยาศาสตร์ เอกวิทยาการคอมพิวเตอร์

นพ.กิตติ แสดงว่าพรรคินก็ศึกษาอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มาโดยตลอดเลย

พรรคิน ใช่ครับ

นพ.กิตติ แล้วพรรคิน เริ่มสนใจด้านคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่เมื่อไหร่

พรรคิน เริ่มสนใจคอมพิวเตอร์ครั้งแรกตั้งแต่คุณพ่อซื้อให้ คือ ขณะนั้นเรียนชั้น ม.1 และก็เริ่มสนใจทางด้านฮาร์ดแวร์ คือการประกอบคอมและซ่อมคอมพิวเตอร์ และลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา แล้วพอเรียนจบ ม.6 ก็เริ่มสนใจทางด้านโปรแกรมเมอร์ ก็เลยเข้ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา คณะวิทยาศาสตร์ เอกวิทยาการคอมพิวเตอร์ และสนใจทางด้านโปรแกรมเมอร์ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

นพ.กิตติ ในการเขียนโปรแกรมที่เรียนหรือที่ใช้งาน มีโปรแกรม

พรรคิน อะไรบ้างพอที่จะบอกหมดได้ หรือไม่
คือที่มหาวิทยาลัยจะสอนตอนที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 ก็จะสอนโปรแกรม Pascal ภาษา C และ Visual basic ที่ศึกษาเพิ่มเติมก็จะมีโปรแกรม Visual basic dot net และ PHP, JAVA

นพ.กิตติ พรรคิน ได้เขียนโปรแกรมเกี่ยวกับฐานข้อมูลคนไข้ วัลส์ซีเมีย ให้ทางกองกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า อยากทราบรายละเอียดโปรแกรมที่เขียนว่าใช้เวลาเขียนอย่างไร และโปรแกรมทำอะไรได้บ้าง และประโยชน์ของโปรแกรมทำอะไรได้บ้าง

พรรคิน ในการเขียนโปรแกรมก็ใช้ระยะเวลาในการเขียนประมาณ 3 เดือน คือตอนที่ผมเริ่ม เรียนในระดับชั้นปีที่ 4 โปรแกรมจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ Stand alone คือโปรแกรมของโรงพยาบาลนั้นๆ ไปส่วนที่สอง คือภาคเครือข่ายคือใช้ฐานข้อมูลร่วมกัน โรงพยาบาลอื่นก็สามารถนำไปใช้ได้ และก็ยังสามารถเรียกข้อมูลคนไข้ผ่านทาง sever นี้ได้ด้วย คือแล้วแต่ทางโรงพยาบาลจะใช้แบบไหน

นพ.กิตติ โปรแกรมที่เสร็จแล้วที่ให้ทางโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า มีรายละเอียดของโปรแกรม อย่างไร และมีข้อดีอย่างไร

พรรคิน ก็จะประกอบด้วยข้อมูลทะเบียนของคนไข้ต่างๆและใช้อ่านทาง Bar Code ได้ เป็นการสะดวกของแพทย์และเจ้าหน้าที่ทุกคนที่จะเข้าไปค้นหาข้อมูลคนไข้จะได้ง่ายขึ้นสะดวกขึ้นด้วย และลดความผิดพลาดของข้อมูลด้วย

นพ.กิตติ อยากทราบแรงบันดาลใจในการเขียนโปรแกรมคนไข้ วัลส์ซีเมียให้ทางโรงพยาบาลมีอะไรบ้าง

พรรคิน เนื่องจากผมรักษาที่โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้ามาตั้งแต่เด็กทั้งคุณหมอมและทางโรงพยาบาลก็มีพระคุณกับผมมากและเห็นว่าทางโรงพยาบาลยังใช้การลงทะเบียนแบบเก่าๆ คือการจดบันทึก แล้วประกอบกับตัวผมเองเรียนมาทางด้านคอมพิวเตอร์ อยู่ก็เลยไปปรึกษากับอาจารย์ว่าจะทำโปรแกรมอันนี้ให้กับทางโรงพยาบาลใช้ซึ่งทางอาจารย์ก็เห็นสมควรด้วย อีกทั้งตัวผมเองก็อยากจะทำให้คุณหมอมอยู่แล้วครับ

นพ.กิตติ ข้อดีของโปรแกรมนี้มีอะไรบ้างครับ

พรรคิน ก็จะเป็นการลดเวลาในการทำงานของคุณหมอม ของพยาบาล ของเจ้าหน้าที่ทุกคน และเพิ่มความถูกต้องของข้อมูลโดยการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามา เพิ่มความสะดวกรวดเร็ว โดยการใช้ Bar Code อ่านได้

นพ.กิตติ โรงพยาบาลอื่นจะขอโปรแกรมนี้ไปใช้จะได้หรือไม่

พรรคิน ได้ครับ ก็ติดต่อมาผมจะเอาโปรแกรมไปลงให้ได้ครับ

นพ.กิตติ ปัจจุบันพรรคิน เรียนอยู่ปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา แล้วจะจบการศึกษาเมื่อไหร่ครับ

พรรคิน จะจบการศึกษาประมาณเดือนมีนาคม พ.ศ.2550

นพ.กิตติ ตอนนี้อยากทราบว่าพรรคิน ฝึกงานอยู่ไม่ทราบว่าฝึกงานที่ไหนครับ

พรรคิน กำลังฝึกงานอยู่ที่บริษัทเบียร์ทิพย์ 1991 (เบียร์ช้าง) ที่ อ.บางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

นพ.กิตติ อนาคตถ้าจบการศึกษาแล้วพรรคินจะทำอะไร หรือจะเรียนต่อครับ

พรรคิน ผมว่าจะเรียนต่อปริญญาโทครับ แต่คงจะเรียนต่อสาขาบริหารครับ

นพ.กิตติ แล้วพรรคินอยากจะมีอาชีพอะไรครับ

พรรคิน ผมอยากจะเป็น Programmer

นพ.กิตติ มีข้อคิดอะไรสำหรับผู้ป่วยวัลส์ซีเมีย อยากให้ พรรคินฝากอะไรให้เป็นกำลังใจให้กับ คนไข้วัลส์ซีเมียที่จะประสบความสำเร็จเหมือนกับพรรคินด้วยครับ

พรรคิน คนเราทุกคนเหมือนกันหมดครับ คือถ้าอยากจะทำอะไรประสบความสำเร็จ ก็จะต้องใช้ความพยายาม แต่ถ้าเกิดว่าตอนนี้ป่วยอยู่ก็ไม่ต้องคิดอะไรมาก ก็ให้คิดเหมือนคนปกติทั่วไปก็จะได้ไม่เครียดและจะได้มีกำลังใจเรียนและทำงานต่อไปครับ

นพ.กิตติ เรื่องการรักษาที่ต้องมาหาหมอมในทุกๆ เดือนมีปัญหากับการเรียนหรือไม่ครับ

พรรคิน ก็เหมือนคนปกติทั่วไปครับ คือไม่มีปัญหาอะไร การหยุดก็จะเป็นการหยุดแค่มาให้เลือด ส่วนด้านสุขภาพร่างกายที่แตกต่างจากคนอื่นก็ไม่ค่อยมีอะไร เพราะวาก็เหมือนกับคนปกติทั่วไปเพียงแต่ดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงเท่านั้นเอง เรื่องการหยุดเรียนทางมหาวิทยาลัยและทางอาจารย์ก็เข้าใจ

นพ.กิตติ ที่บ้านของพรรคินอยู่กันกี่คนครับ

พรรคิน อยู่กัน 5 คนครับ คือ ตัวผม คุณพ่อ คุณแม่ คุณยาย และน้องสาวครับ

นพ.กิตติ คำถามสุดท้ายที่อยากจะถามพรรคินก็คือกำลังใจที่ได้รับ อยู่ตอนนี้จนประสบความสำเร็จ พรรคินได้รับจากคนในครอบครัวอย่างไรบ้างครับ

พรรคิน กำลังใจที่ได้จากทุกคนในครอบครัวครับคือคุณพ่อจะช่วยให้กำลังใจ และช่วยให้คำปรึกษาในด้านต่างๆ ประกอบกับจะช่วยหาอุปกรณ์ต่างๆ ในการศึกษาและการเรียนในด้านคอมพิวเตอร์มาให้ได้ทดลองครับ ส่วนคุณแม่จะดูแลด้านสุขภาพ เรื่องอาหารการกิน ช่วยแนะนำวิชาที่เรียน เพราะคุณแม่เป็นครูจึงสามารถให้คำปรึกษาด้านการเรียนได้เป็นอย่างดีครับ นอกจากนี้ยังมีคุณยาย (อาม่า) ช่วยดูแลด้านสุขภาพและอาหารการกิน ร่วมกับคุณแม่ด้วยครับ ส่วนน้องสาวก็จะช่วยให้กำลังใจ